

Sygn. akt III CNP 22/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej K.

przeciwko M. W.-W.

o eksmisję,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 sierpnia 2013 r.,

na skutek skargi pozwanej

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 29 września 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem zaocznym z dnia 29 września 2011 r. Sąd Rejonowy w K. nakazał pozwanej M. W.-W., aby opuściła i opróżniła ze swoich rzeczy lokal mieszkalny numer 1 położony przy ul. K. 56 w K. i wydała go Gminie Miejskiej K. Ustalił, że pozwanej nie przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego i zasądził od niej na rzecz powodowej Gminy zwrot kosztów procesu.

Wyrok Sądu Rejonowego pozwana M. W.-W. zaskarżyła skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od wyroków sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie. W myśl § 2 wymienionego przepisu skarga jest dopuszczalna także od wyroku sądu pierwszej instancji, ale pod warunkiem wykazania kwalifikowanych - szczegółowo wymienionych w tym paragrafie – przesłanek, tj. naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

Skarżąca tych przesłanek nie wskazała, jak też pominęła fakt, że zgodnie z art. 344 k.p.c. od wyroku zaocznego przysługiwał jej sprzeciw, którego wniosła, a więc nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych w celu wzruszenia niekorzystnego dla niej przeczenia orzeczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).